

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomda-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A felsőházi vita után.

iz nap óta foly a képviselőházban a felsőházi reform javaslat fölött a szóharc. Szóharc az inkább mint eszmék harca, pedig e vitának inkább az eszmék harcának, mint szóharcnak kellett volna lennie. Pártérdek, párttaktika, pártpolitika alacsony színvonalára súlyosította az ellenzék e kérdés vitatását, pedig az magasan áll minden pártszempont pára gőze fölött, az valóságos alkotmány revízió, melyet a párton, pártoskodáson és kortespolitikán messze túl emelkedő önzetlen honszeretet magaslatáról kell elbírálni.

Magára vessen az ellenzék, ha e vita folytatásban azt kell róla mondanunk, hogy maga tépte le fejről a lábért, minket, a kormánypartot, nemvádolhat erről. Hallottunk fényes beszédeket, csattanós dialektikát az ellenzék részéről, de mindenütt kibújt a személyes politika, a párt politika szége a zsákból. A szabadelvű párt szónoklatai e kérdésben az ellenzék fölött határozott fölényben voltak, magas színvonalú hazafiság, a szónoki fogásokat megvető tárgyilagosság, az igazság és tiszta szándék sugallta nyugalom jellemezte azokat. Szilágyi Dezső és gróf Apponyi Albert szép beszédeket mondtak, Apponyi szónoki sikereinek diadalmát üllötte: — hatásuk a mákony kábitó gőzeként elbódítottak, a füstfelleg eloszlott, a mámorból kiabrándultunk és azon rideg valóságra ébredtünk, hogy e szavak özöne alantmászó személyes politikának szolgált himes köntösül.

E szónoki bravurokkal szemben egészen más színben tűnik fel előttünk Tisza Kálmán zárbeszéde és gr. Keglevich István jeles beszéde. A jó szándék egyszerű természetes nyilatkozata volt gr. Zichy Jenő beszéde; Szontagh Pálból a sokat tapasztalt hazafi beszélt praktikus módon; Jókai Mór saját fegyverével verte le ellenfeleit, a szónoklat szellemes mesterfogásaival: de az egész vita koronáját Tisza Kálmán és gr. Keglevich beszéde képezte. Tisza Kálmán puritán tárgyilagossággal beszélt, melőzve a dialektika fegyvereit, melyekkel már annyiszor összemorzsolta ellenfeleit, melyek neki oly sok és fényes szónoki diadalmat szereztek: egyszerűen beszélt és komolyan, mint a kiből az igazság beszél, mint a ki nem hajhászta a személyes sikert, mint a ki meg van győződve, hogy a felsőházi reform kérdése nem pártkérdés, hanem valóságos alkotmány revízió, melyet a hazaszeretet magasatos álláspontjáról kell elbírálni. Gr. Keglevich beszéde az ellennézetek Scyllája és Charybdis közt ügyesen elvitorlázva a gyakorlati kompromisszumot ajánlotta: beszéde, a generalisén kívül, a figyelemre legmeltóbb

A kapacitások pártja, mindig ócsárolja a mamelukhadat és e sokat ócsárolt mamelukhad ez alkalommal mégis fényes győzelmet aratott felettük. Az ellenzék minduntalan saját feje köré gyűjti az olcsó hazafiság dicsfényt és hirdeti, hogy csak ők az igazi hazafiak, mindig gyanúsítja a kormánypárt tetteit, sőt szándékait is, a melyekről pedig irva van, hogy de internis non judicat praetor: és e vitában mégis elárulta, hogy alacsony pártszenvédely szemüvegén néz mindent, és a személyes oppozíció hinarjából kikapaszkodni nem tud. A kormánypárti szónokok érdeme, hogy e vita teljesen el nem posványosodott

E visszapillantásban még egy magában véve jelentéktelen és országos figyelmet egyáltalán nem keltező, de reánk nézve helyi tekintetéből némileg érdekes beszédre kell megemlékeznünk: Mártonfy Károly, zombori

képviselő beszédéről. Mondhatni, hogy a zombori képviselő országgházi szűzbeszédje elé kíváló érdeklődéssel, várakozással néztünk, de be kell vallanunk, hogy felszólalása után egy csalódással és pedig nagy csalódással vagyunk gazdagabbak. Programbeszédében a sok fejű sárkánynak, Tisza Kálmánnak, méregfogait igérezte kivenni vagy legalább megingatni. Beszédében, melyet a »P. Napló« szerint alig lehetett hallani, a »Pester Lloyd« szerint az ad hoc megüresedett házban igen kevesen hallgattak, Tisza Kálmánt csakugyan paprikássá aprította — de azért Tisza Kálmán jó egészségben maradt. »Destrutív tendenciákkal« vádolja a kormányelnököt, ki a »hyperlojalitás« ködébe belerodásodott, nem akar kinevezett tagokat, hanem csak választottakat, mostanság elegendő felsőházi reformnak tartja a címzetes püspökök és főispánoknak a felsőházból való kizáratását és a többi reformot boldogabb időre akarja halasztani, tehát sem választás, a melyet ő maga az imént sürgetett, sem kinevezés nem kell neki mostanság, hanem azért mégis — Szilágyi Dezső határozati javaslatához csatlakozik a ki mostanság már választást és kinevezést vegyesen sürget a reformban! Ez a beszéd magva. Valóban politikailag ártatlan beszéd Zombor szab. kir. városa bizonyára boldog lesz, — boldogabb mint Ujvidék, mely egyre-másra gyarapodik képviselője és a kormány jóvoltából. — ha képviselője egy országgyűlési ciklus alatt négy-öt ilyen kaliberű beszédet fog elmondani.

Dr. Margalits Ede.

Vármegyénk és a millenium.

Hazánk ezred éves fenállásának dicső ünnepét, mint a már csaknem két év óta folyó mozgalom mutatja, Kárpátoktól Adriáig minden honfi kebel az ügyszőz méltó pompával kívánja megülni. Egyesek és testületek, városok és vármegyék beható eszmecsere tárgyává teszik e kérdést, mely ma már egészen egy a nemzeti önbecsülés, a nemzeti dicsőség kérdésével, s melynek méltó megoldása a nemzetnek legszentebb feladatává vált.

Ezen történetileg és politikailag egyaránt nagyszerű monumentum méltó megünneplését nemcsak a haza iránt nyilvánuló szeretet parancsolja, hanem kötelességszerűvé teszi azt a művelt világnak mindinkább felénk forduló figyelme is, mely bennünket — minden félreismerések dacára is, — az európai nemzetek sorában a kultúra gondviselészerű védpajza gyanánt tekintett. Sajnos, de ugy van, hogy nemzeti életünk eddigi pházisai a művelt nyugatnak nem annyira bámulatát, mint inkább csak rokonszenvét keltették fel; azonban a százados zivatarkoz zajában e rokonszenv biztató tekintete is elég volt őseinknek arra, hogy azt a providenciális feladatot, melyet a végzet a magyarra, mint nemzetre mért, felfogják s meg is valósítsák. A politikai és kulturai missió, melynek megoldása hazánkra volt bízva, hála a magyarok Istenének, a multban becsülettel meg lett oldva, s éppen ezért a millenium, ha egyébről nem, már csak mint a multban átszenvedett küzdelmek és fáradsalmak nagyszerű zárünnepélye s magasatos áldomása kell, hogy széles e hazában illő fénynyel, magunkhoz méltó díszszel ünnepeltessek paloták és kunyhókban egyaránt.

De nemzeti létünk ezredéves fenállásának emlékünnepe nem tekinthetjük csupán a »Re bene gesta« utáni hálaáldozatnak; nem tarthatjuk pusztán az ezredéves mult szerencsés lefolyása feletti örömnappak: hanem — felülemelkedve a nemzeti büszkeség és húság alkotta korlátokon, — mint a jövő zálogát kell szemünk előtt tartani ama nagy napot, ezredéves fenállásunk emléknapját, melyen nemcsak magunk, de az egész művelt világ előtt egy szebb és nagyobb jövő harcosai gyanánt kell majd felesküdnünk az egyetemes kultúra magasan lengő zászlaja alá, megmutatandó azt, hogy

apáink örökségét becsülni tudó utódok vagyunk egyrészt, másrészt pedig az európai polgárosodásnak most már nemcsak védpajza, de támogatói és fejlesztői gyanánt kívánunk, akarunk és fogunk szerepelni.

Minél magasatosabb ez ünnep jelentősége, annál több gond fordítandó annak megülésére. Az ünnepély nagy hordereje követeli, hogy a millenium ne csak szemet kápráztató külső fény, hanem maradandó becsű s a jövőre is kihatással leendő művek által legyen minden tekintetben nagyszerűvé téve. És midőn ennek tudatában vagyunk, önkéntelenül felmerül a kérdés, valjon ama nagy nap méltó ünnepléséhez mivel, avagy miáltal járuljon a magyar alföld egyik legnagyobb s legvagyonosabb része, Bács-Bodrogh vármegye?

Nem akarhatjuk e helyütt azon programot körvonalozni, melynek részletes megállapítása az egész vármegye lelkes férfainak egyetemes és közös elhatározása folytán lesz eszközlendő; hanem ez alkalommal csupán a majdan megállapítandó programhoz egy nagyszerű részletet akarunk csupán illő tisztelettel proponálni. Állna pedig e javaslatunk nem kevesebből, minthogy az eddigi ugyszólva országszerte megindult hasonirányú mozgalmat szem előtt tartva, **irassa meg saját monografiáját vármegyénk is.**

Sopron és Arad megye éppen a napokban mondá ki határozatilag saját monografiájának megírását, sőt ez utóbbi már a pályadíjat is kifizette a munkára. A »Magyar Történelmi-Társulat« körében pedig szintén éppen pár nappal előbb indult meg a mozgalom, mely oda irányul, hogy a vármegyéket monografiájok megírására serkentsék s a művek közül a legjobbakat — az illető vármegyéken kívül — e tudós társulat is megjutalmazza.

A viszonyok ily állása mellett, szerény nézetünk szerint, Bács-Bodrogh vármegye sem maradhat hátra, s nem vonhatja ki magát kicsinykedőleg azon szép áldozat meghozatalától, melyet az egész nemzet készül a haza oltárára örök emlékül letenni. Méltóbb emléket nem emelhet magának vármegyénk, mintha ezredéves multjának hű rajzát egy monumentális műbe foglalva teszi le amaz oltár zsámolyához, melyen a hazafiság mutatja be magasatos áldozatát.

Tűzzön ki tehát a vármegye pályadíjat s a hivatottak lássanak munkához.

Fentebbi soraink már meg voltak írva, midőn e lap hasábjain egy, vármegyénk monografiájának megírására vonatkozó indítványt olvastunk. Az iniciativa tehát e tárgyban ma már meghaladott álláspont levén, e helyütt most már eme nagyszerű terv megvalósítása, indítvány realizálása tekintetében kívánunk egyetmást megjegyezni.

Vármegyénk azon kellemes és a tudomány szempontjából szerencsés helyzetben van, hogy egy esetleges pályázat kitűzésekor nem kell atótt tartania, miszerint monografia nélkül marad. Mert vannak nálunk oly egyének, kik Bács Bodrogh vármegye történetével nemcsak évek, de évtizedek óta foglalkoznak. Neveket nem említünk, de legjobb tudomásunk szerint állíthatjuk, hogy ezek között főleg négy van, akiknek mindegyike szép apparátussal, gyűjteménnyel és tömérdek adattal látta el már eddig is magát. Mindegyikük meglehetősen irodalmi munkásságot is fejtett már ki, melyből a nagy közönség is ismerheti őket. Egyik egy füzetben vármegyénk dióhéjba szorított történetét adta ki német nyelven; másik a vármegye legnagyobb városának monografiája megírásával biztatott meg; a harmadik tankönyvet írt a vármegye geografiájáról; a negyedik végre egy helytörténelmi folyóiratot szerkesztett.

Ezek első sorban azon egyének, kik vármegyénk történetének megírására hivatják. Tekintve azonban az anyag nagyságát, mely feldolgozásra vár, alig képzelhető, hogy a leg-

jobb törekvés mellett is, egyes ember teljes és irodalmilag is számba vehető művet hozhaszon létre azon aránylag rövid idő alatt, mely bennünket a milleniumtól elválaszt. Igénytelen nézetünk szerint tehát legjobban cselekednek a vármegye, ha a megyei tört. társaság úján megkeresné az imént említett férfiakat aziránt, hogy hajlandók volnának-e közösen megírni a kérdéses monografiát. S ha erre késznek találtatnának — amiben nem merünk kételkedni — úgy bizza meg őket bizonyos honorárium mellett a terv megvalósításával. Ők azután egymás között megállapodásra jöhetnek a munka anyagának feldolgozására és jutalomdíj arányos felosztására nézve.

Mert nyílt pályázatot hirdetni ép úgy nem vezetne célra, mint a tört. társaság egyes tagjait megbízni anélkül, hogy munkadíjjal jutalmaztatnának.

Mig azonban e tárgyban bővebben szólhatnánk, addig is ajánljuk jelen sorainkat az illetékes körök szives figyelmébe.

Dudás Gyula.

Hírek.

Ó-Felsége, az újvidéki ág. hitv. evang. egyház-
községnek, temploma felépítésére 200 frtot adományozott magánpénztárából.

A király megengedte, hogy borsodi Latinovics Vince nemessége és előneve, Géza, Szaniszló és László nevű örökbe fogadott gyermekeire átruháztassék.

A m. kir. pénzügyi közigazgatási bíróság legújabb döntvényét a mai hivatalos lap a következőkben közli: A bélyeg és illetékek iránti törvények és szabályok hivatalos összeállítása 220. §-ának rendelkezése, mely szerint „az a kihágás, melyért az illető tettes a vétkes cselekmény vagy mulasztás napjától számítandó három év alatt kérdőre nem vonatott, büntetés tárgya többé nem lehet“, a felemelt (fokozott mérvben kiszabott) illetékek elévülésének elbírálásánál alkalmazható-e vagy nem? Határozzátok: A bélyeg és illetékek iránti törvények és szabályok hivatalos összeállítása 220. §-ának az a rendelkezése, miszerint az a kihágás, melyért az illető tettes, a vétkes cselekmény vagy mulasztás napjától számítandó három év alatt kérdőre nem vonatott, büntetés tárgya többé nem lehet, a felemelt (fokozott mérvben kiszabott) illetékek elévülésének elbírálásánál is alkalmazandó.

Görgey Kornél altábornagy, a 2-ik honvéd kerület parancsnoka és Györgyevits György tábornok, a 45-ik m. kir. honvéd gyalogdandár parancsnoka, f. hó 21—22-én a helyben állomásozó 5-ik zászlóaljtag megsemmisített és a tapasztalt rend és fegyelem fölött teljes megaláztatást szenvedett nyilvánították.

Értesítetnek mindazok, kik a helybeli tisztikar által rendezettni szokott társas estélyekre meghívtak, hogy a legközelebbi ily összejövetel f. hó 27-én, pénteken lesz.

Pálch János, monostorszeghi plebánus, Bács-Bodroghmegye törvényhatóságának bizottsági tagja, érsekmegyei hivatalos iskolafelügyelő, a zomborvidéki r. k. tanító egylet elnöke, tegnap hétfőn éjeli 1/2 óra Monostorszeghen meghalt és ma kedden d. u. 3 órakor fog eltemettetni. Született Csonoplyán 1842. jun. 26. — Aldozárra szenteltetett 1866. jul. 29. — Monostorszeghen adminisztrátorrá lett 1877-ben, plebánossá 1879-ben. A boldogultban olyan egyházi férfiú száll korai sírba, aki hitben és cselekedetben, munkában és tudományban egyaránt, pártját ritkító tökélyek telendültek. Mint plebánus, népének valóságos apostola volt. Túlbecsülve gyenge testi erejét s megfeleledkezvén arról, hogy a héroszi lelket magával viszi a szolgálatra képtelen szervezet, a mult év végső napján, segítség nélkül hagyatva, maga végzte az összetörődött sok egyházi funkciót s az nap, valamint másnap, újév ünnepén, órahosszant oktatta hibeit a szöszékről. Régi baját e megerőltetés megsúlyosította, ágyhoz segezte, melyből egbe vágyó lelke ki is röpült. Az elemi iskolai tanügy, valamint a tanítói világ, oly férfút vesztett benne, aki tudománytal és jóakarattal egyaránt előharcosa volt érdekeiknek. Lapunkban nem egy figyelmet keltő nevelésügyi cikkétől szerencsénk közleni. Benne nem csak ritka apostoli szellemű pap, hanem széles tapasztalattal s tudományú tanfőnök, a magyar nyelv terjesztésének egy idegen ajkúak közt hódító misszionáriusa, talpig derék polgár és felejtetlen jóbarát dől sírba. Béke testének, üdv lelkének!

A szabadkai színház elnyerésére való pályázat f. évi február 15-én lejárván a következő sziniszagatók kérvényei érkeztek be: Aradi Gerő (Pécs), Bogdy Alajos (Besztercebánya), Balogh Árpád (Székessárd), Jakab Lajos (Győr), Komlóssy József (Gyöngyös), Mosonyi Károly (Zombor), Sággy Zsigmond (Szombathely) és Tóth Béla (Miskolc). Jakob Lajos kérvényét visszavonta. — A választás a tanács által eszközöltetik és — mint értesülünk — e hó 24. vagy 26-án fog megejtetni.

F. hó 15-én jegyezte el Németh Simon topolyai vasúti pénztárnok Gáspár Rózsa kisasszonyt Kunzt Dániel kedves nevelt leányát Csantavéren.

Szombaton volt a helybeli kir. törvényszék előtt a végtárgyalás Gyarmati Ferencz filipovai jegyzőnek sok szükségesen szóbeszéd tárgyává tett ügyében. A törvényszék, tekintettel a vádlóknak különösen a zavaros és sokban ellentmondó tanuvallomások tanúsított igazolatlan föllépésére, a vádlottat teljesen fölmentette. Sajnos, hogy nyugtalan vérű emberek egy derék és erkölcsös község némely maradhatatlan elemének kezdeményére, vagy kortes előklből egyes tisztviselők ellen olyan hajszát indítanak, mely a megtámadottnak ideig-óráig, a községnek talán évtizedekig ártalmára leend. Szép volna azoktól a lapoktól, melyek a támadást oly kárörvendve közölték, ha a vádlottra nézve kedvező eredményt is igazságszeretően közölnék.

A gőzhajózás megindulása. A gőzhajózás a Dunán f. hó 21-ikén már megkezdődött. A Dunagőzhajózási társaság kiadta az ideai első menetrendet, melyből közöljük a következő kivonatot: Személyhajómenetek I a Dunán: Uj-Szönytől Budapestre naponta 2 30 órakor reggel. Első menet febr. 22-én. Dömöstől Budapestre naponta 6 órakor reggel. Első menet febr. 22-én. Budapestről Móbácsra naponta 10 órakor délelőtt. Első menet febr. 21-én. Budapestről Uj-Szönybe naponta 2 órakor délután. Első menet febr. 21-én. Budapestről Dömösre naponta 4 órakor délután. Első menet febr. 21-én. Móbácsról Budapestre naponta 12 órakor déln. Első menet február 22-én. A személyhajók a összes közbeeső állomásokat érintik. II. A Tiszán Szeged-Titel-Zimony között a tavalyi menetrend szerint. Első menet Szegedről február 22-kén; Zimonyból február 23-án. Tisza-Örvényről Szolnokra kedden 5 órakor reggel; Szolnokról Szegedre szerdán és pénteken 5 órakor reggel; Szentesről Szegedre szerdán és pénteken délelőtt; Szegedről Szolnokra, T. Örvényre vasárnap 5 órakor reggel; Szegedről Szolnokra vasárnap és csütörtökön 2 órakor reggel; Szentesről T. Örvényre vasárnap déln.; Szentesről Szolnokra vasárnap és csütörtökön déln. Szolnokról T. Örvényre hétfőn 5 órakor reggel. Ha folyó hó 21-ig a Szolnok alatt álló jég meg nem indul akkor a T. Örvény-Szeged között vegyes szolgálatban közlekedő személyhajók meneteinek megnyitása külön fog köztudomásra hozatni. III. A Száván. Sziszek Zimony között hetenkint kétszer, a tavalyi menetrend szerint. — Első menet Zimonyból február 32-án; Sziszekről február 26-án. IV. A szeptembert mentében. (Vegyes szolgálatban.) Sabacról Nándorfehérvárra és vissza hetenkint négyszer. Nándorfehérvárról Gradistyre és vissza (a panaszosai elővesztéggel és Bazias érintésével) hetenkint háromszor.

F. hó 21-én délután 4 1/2 órakor roppant sötét felhő kezdte borítani városunkat, s mintegy 5 óra tájban többször ismétlődő villámlással egybekötött csatogató dörgés reszketetté meg a levegőt.

Osztapári hírek. Sztójakov Uros felelős őrt az apatini esendörök f. hó 18-án szállították be a járásbíróhoz börtönébe — ki egyike a legveszedelmesebb egyéneknek — a napokban éjnek idején egy embert véresen vert és magánosok ellen erőszakot követett el, a nála tartott házmotózás alkalmával egy hátultöltő fegyver és tömördek lökészet találtatott, ezen egyén a mult évi követválasztás alkalmával is jelentékeny szerepet játszott, a mennyiben nyíltan fenyegette a lakosságot, hogy majd megtanítja a jobb oldalitakat s ennek következtében többet megis félemlített — kik nem mertek akarata szerint szavazni. Társai 9-en vannak, kik megjelentek a községi eljárással együtt s kijelentették, hogy ők maguk között ezen embert túrni nem fogják, ha az eljárással őt el nem távolítja, ugy mindannyian letognak köszönni, a községi bíró azonban addig kapacitálta őket míg maguk között ujjlag meg nem türték. Sajnos esemény — de való, nem csoda tehát a községünkben a közbiztonság veszélyeztetve van. Nem Sztankovits Lázár a bíró — de nem is lesz itt addig esendes élet, míg a törvényhatóság nem fog egy erélyes bíróval gondoskodni.

Zombor szab. kir. város legtöbb adót fizető bizottsági tagjainak névjegyzéke 1885-ik évre. Konyovits Jusztin fizet 2471 frt 18 kr, Széchenyi József 1979 frt 94 kr, Dr. Sztójakovics Péter 1579 frt 94 kr, Vujics Miklós Arszá 1401 frt 95 1/2 kr, Hameder Károly 1135 frt 85 kr, Szemző János 1112 frt Aszt Nándor (I. Budapest) 1107 frt 08 kr, Lallosovics Jakab 1095 frt 44 1/2 kr, Zsivanovics Samu 1089 frt 29 1/2 kr, Sztrilich Gyula 1043 frt 94 1/2 kr, Bikár Péter 1015 frt 90 kr, Bikár Simon 995 frt 66 kr, Falcione Gusztáv 989 frt 58 kr, Nikolics Ulászló (I. Bécs) 964 frt 74 kr, Esztergamy Károly 896 frt 79 1/2 kr, Kockár Zsiga 892 frt 45 kr, Virter Károly 884 frt 06 kr, Bikár Pál mérnök 809 frt 82 kr, Bunyi Károly 809 frt 67 1/2 kr, Mihajlovics Miklós (I. Budapest) 757 frt 20 kr, Gottlieb Márton 739 frt 88 kr, Millasevics János 728 frt 73 kr, Blumenthal János 695 frt 66 kr, Dsinics Antal Antunov 690 frt 36 kr, Michelsz Jakab (I. Prág. Szt. Iván) 682 frt 01 kr, Dalmay József 676 frt 87 kr, Falcione Lőrinc 664 frt 36 kr, Rausch Antal (I. Hódcság) 652 frt 13 kr, Szauerborn Károly 645 frt 76 kr, Leovits Gedeon 644 frt 62 kr, Molnár István 643 frt 86 kr, Husvéth István 641 frt 22 kr, Dr. Makszimovics Miklós 636 frt 92 kr, Dr. Kronits István 617 frt 38 kr, Dsinics Péter 616 frt 32 kr, Barthal József 613 frt Sztanimirovics Pál 607 frt 86 kr, Volf Sándor 604 frt 93 1/2 kr, Lippert Ferenc 600 frt 38 kr, Fejér Gyula 591 frt 26 kr, Jankovics Antal 563 frt 54 kr, Gallé Emil 516 frt 40 kr, Ambrozovics Gyula 506 frt 80 kr, Gerlich János 492 frt 02 kr, Tárcazy Mór 491 frt 92 kr, Ambrozovics Károly 487 frt 96 kr, Stein Márk (I. Bécs) 485 frt 99 kr, Veszlovsky Péter 476 frt 06 kr. Kelt Zomborban, 1884. december hó 1-én tartott közgyűlésből. Athanackovits György, főjegyző.

Újvidéken e hó 14-én tűz ütött ki Bosnyakovits Péter — a fűtőren levő — boltjában, minek elfojtása, dacára a korai segélynek, nagy fáradságot vett igénybe.

A csataaljai jegyzői állomás f. évi március hó 4-én fog választás útján betöltetni.

Árverés. Anaszencz János lefogl. ingatl. március 1. Palánka.

Ó-becsei hírek. — A községi költségvetések elkészültek s Ó-Becseé kezdi már azt a nagyvilági szokást követni, hogy több a kiadás mint a bevétel. Igaz ugyan, hogy ezt a világ minden hatalmassága az ő háztartásában megszokta, s e szerint községünk a haladás magas fokára lépett; de mégis jobb volna talán ezen nagyságtól visszalépve az eddigi jó szokást követni: „nem tovább nyújtózkodni a takarónál“. Elég szomorú állapot, hogy ily gazdag községben a felvett kölcsön évi törlesztése címén 9200 frt kiadás van előirányozva a bevételi előirányzat 207737 frt, a miből kitűnik, hogy a községnek mily nagy földelmi forrásai vannak. A Tisza már évek óta nyugodt, az előbbi évekhez képest kevés kárt okoz; a járási földek bérlete ezeltől jól eredményezett; a mint mondják tekintélyes összegű szép pénz fölösleggel is rendelkezett. Közbejött azonban a községnek azon el-

odázhatlan vágya, hogy díszes, pompás községváza és kocka-kövezete legyen, a miért is 150,000 forint kölcsön felvétele volt a legnélkülözhetlenebb követelmény. A kölcsön felvételét, a városháza felépült, a kövezés folyamatban van, és a deficit is megkezdte áldásos működését. Nem helyesebb lett volna-e a régi városházán pár évig megvonulni, a kockakő helyét talán valami az út járhatóságát elősegítő olcsóbb expedienst találni fel, és nem kényszerülni deficitos állapotot túrva a kölcsön kamatait és részleteket fizetni; esetleg a kölcsönből származó kiadások fedezhetése céljából új kölcsönhöz folyamodni, mely utóbbi művelet kikérülhető nem lesz, levén a bevételben járási föld bérbeadása címén oly összeg (122,020 frt), előirányozva, a mely a mostani mostoha pénzügyonyok közt nehezen lesz bevehető. Mi lesz majd a járás netáni felosztása után? Már most beszélnek 50—60 kr. pótdóról forintként, pedig az adó most is gyönyörű szép összeggel szerepel. Bizony igen jó lesz vezekelni, magunkat behamvazni, mert a mint az állapotok alakulnak, jobb lesz ehhez szokni, mint a farsangláshoz és aligha nem többet fogunk bójtólni, mint mulatni. Az előirányzat minden egyes tételére leh-tne megjegyzést tenni, de elég ha a végeredményt közlöm azzal, hogy a deficit körülbelül 15,859 frt, ez megmagyaráz mindent. A kivilágításra csinos összeg van előirányozva, meglátjuk, vajjon a világosság avval arányban álland-e? A kórházra is csinos összeg 1200 frt; ez se nem sok, se nem kevés; hanem talán első dollog volna a kórházat be is bútorozni, mert ha az ablakon akaratlanul betekint az ember, olyat lát, a mitől éppen nem épül; de mit szól hozzá az a beteg, a kit a sors ezen kívül-belül ronda épület lakosául kijelölt? Csoda még, hogy a közeli Tiszában nem keresi, ha nem is egészségre helyreállítását, de legalább keserves állapotának végleg leendő megszüntetését. A mének istállója, a bika akol aránylag sokkal tisztességesebb helyiségek az emb-rek üdülésére szánt községi kórháznál. Teteje beszakadt, falai dűledeznek, belső felszerelése pedig nem embernek való. Neve, betűszerinti értelme, csakugyan megfelel a kór ház elnevezésnek, a mennyiben a ki rá, betekint, esetleg tartózkodási helyeül választani kénytelen, az csakugyan kóros állapotba jut, ha bár jó egészséggel érkezett. Azért kérjük bíró urat, sziveskedjék e bajon segitendő, a községi közgyűlésen indítványt tenni, meg pedig mielőbb, mert az ügy felette fontos. Kérjük továbbá a plebánia-utca végén levő, a kalváriához vezető tégla járdát kijavíttatni, mert a nagy-bőjti időszak bekövetkezvén, ez utat sokan használnák, már pedig csak megérdemel a vallásos érzelm is egy kevés megnyugtatót! Kérjük, hogy a mérszártszékét kisse meglátogassa vagy látogattassa, a mértékek, a minőség, no de még az árakra is kisse felügyeltessen, mert 52 krt a marha, 62 krt a borjú húsz kilójáért kiadni, hús helyett csontot és taplószőrű húsokat kapni nem a legnagyobb boldogság. — A megrendítő eseményeknek híjjával nem vagyunk. Így a napokban a halott-kém egy fiatal asszony holttestét szemlélvén, gyanús jelenségeket tapasztalt. A halott teste összevissza volt marcangolva. Környezete felvilágosításként azt válaszolta, hogy éjszaka tüzelőért kimenvén a tanya udvarába, a kutyák széttepték. Azonban a vizsgálat hallomás szerint azt derítette ki, hogy elebb meggyilkoltatott s azután a tett színhelyén hagyatva, a tapasztalt marcangolást csakugyan kutyák követték el. A vizsgálat folyamatban van. — Szinte néhány nap előtt Vászity Nikola helybeli vendéglőst sőtétben vauaki nagy késsel hasba szúrta. Ő a tett-sben állítólag unokaöccsét ismerte fel, ki is elfogtatván, a tettet határozottan tagadja, f. hó 17-én reggel a vendéglős környezete arra ébredt fel, hogy ő kezén az ereket felvágván, már már elvérzett. A gyors orvosi segély meg nem menthette többé. Mondják, hogy már régebb idő óta tépelődött az öngyilkosság eszméjével, mig nem azt csakugyan el is követte. Már most gyanússá válik azon nyilatkozata is, hogy unokaöccse szúrta volna hasba. — Rövid időközben már ismét két beteget szállítottak az országos tébolydába és a harmadik, várja az intézkedést. Mily borzasztó állapotok ezek! Minden év kiadja e tekintetben a maga kontingensét. Mily kiadásokat okoznak az ily események, kitűnik abból, hogy egy-egy ily betegnek elszállítására 95—100 frtba kerül a községnek, ha csak az illetőnek magán vagyona nincs az ily terhek viselésére. Hogy mik okozzák az ily gyakori örléseket, nem tudom, de hogy gyakoriak, azt már évek óta tapasztalhatni. — A községi IV. kerületi képviselők választása jogérvényesen megsemmisítettven, új választásnak nézünk elé. Itt az ideje tehát a soraközának, a tevékenységnek. A ki a község javát őszintén kívánja, annak morális kötelessége dr. Milkó Ignáczra szavazni, mert ennek távolléte eddig is igen érezhető volt közügyeink tárgyalásai alkalmával. Mutassuk meg, hogy községünket szeretjük, annak javát óhajtuk és válasszuk meg dr. Milkót még pedig oly módon, hogy ha netán nem is egyhangulag; de a szavazatok tekintélyes többsége mellette valjon és így helyre hozzuk az első választás alkalmával észlelt lanyhaságunkat! — Az új ipar törvény megalkotott, kihirdettetett és most már foganatosítandó is volna. Ezt a törvényt olyannak képzelem mint a ruhát, melyet a szabó hazához; de nem jól van kiállítva. Minduntalan kell a ruhát javítani, mignem a tulajdonos e folytonos javítást megútván, azt a szabónak visszaadja. Ezen új törvény is csak folytonos miniszteri rendeletek által javítva lézeng s végre is ott vagyunk vele, a hol az 1872-kivel voltunk. Az ipar-üzés jogának elnyerése korlátozva van ugyan, de annyi a kibővít, hogy ily siker elérése céljából talán felesleges is volt ez új törvényt alkotni. Nem-e a törvény hiányossága az is, hogy némely iparágak gyakorlásához engedély meg nem adható mindaddig, míg erre nézve külön szabály-rendelet alkotva nem lesz. A törvény életbe lépett m. évi október 1-én; de eddigelé a szükséges szabály-rendelet még nem létezik! Számptalan más hiányosságban is bővelkedik. Nem tudom nem-e szükségesebb lett volna a cseléd-törvény újja alkotása? Az eddiginek hiányossága már annyira érezhető, hogy ma-holnap nem tudom milyen viszony lesz a gazda és cseléd között, illetőleg nem-e a gazda lesz cselédé, hogy ez utóbbi gazdává lép tettekké elő? Ha legalább olyanok volnának e tör-

vények mint a pénzügyiek, a melyekből egyáltalában keveset lehet megérteni, de a kérdéses két törvényből érteni mindent lehet, de csak hogy az, a mit belőle értünk, nem gyakorlati valami! — Ihász Pesti Lajos sziniszagató a jövő hó elején hozzánk készül. Nem tudom kiköszörül-e azon két csorbát, melyet Nyéki és Szatmáry egymásután közvetlenül ejtettek a vidéki szinészet jó hírnevén? Majd meglátjuk. — Csaknem elfeledtem felemlíteni, hogy mi ő-becseiek az éjjeli világítás tekintetében boldogabbak vagyunk a sokkal gazdagabb szent-tamásiaknál, a mennyiben ott a lámpák még sötétebben unatkoznak karóikon. Ez olyanforma vigasztalás, mint mikor az éhes ember azzal vigasztalja magát, hogy más még éhesebb. r. l.

A zombori első önszegélyző-szövetkezet március 8-án tartja évi rendes közgyűlését a „Népkör“ vadász-kürti termeiben.

A színházi részvény-társaság március 1-én tartja közgyűlését.

Czedler János, zombori városi főkapitány, ezen állásáról visszavonhatatlanul lemondott; lépésének közvetlen oka személyes ujjhuzásokban keresendő. Czedler öt évig volt főkapitánya városunknak a dacára, hogy két év óta hivatalát csak tiszteletbeli állásnak vette: az első években oly sok maradó jót alkotott s annyi terep létesített rendet, hogy kapitányi működéséhez annál kevésbé férhet szó, minél bizonyosabb, hogy az elődeivel való összehasonlítás az ő javára dölné el. Kapitánysága alatt bent városunkban ugy, mint a határban, a közbiztonság igen jó karban volt s tekintve az ő energikus természetét — leszámítva a leszámítandókat — azt kell mondanunk: vajna mindig ilyen rendőrönkönk lehetne.

Cservenkán az ottani férfi dalárda 50 kr belépti díj mellett e hó 28-án táncoc egybekötött dal-estélyt rendez.

Herr Sebestyén az apatini elemi népiskola igazgató-tanítója folyó hó 19-én Sombereken (Baranya) megválasztottá kantóntanítónak. Herr Apatinban közel 14 év óta tanítóskodik, eltávozása által városunk népiskolája ismét egy nehezen pótolható tanórt veszt. Őt méltán mintaképül tekiathették tanító társai. Főleg tiszta jelleme, szívós kitartása és különös tanítói ügyessége folytán. Nemesak a tanítók, hanem a többi körökben is megkedvelték ezen szeretettel méltó tanfőjét. Már 4—5 hét múlva elfogja ő hagyni azon községet, melyben több évig oly dús eredménnyel működött. Nehéz szívvel nézünk mi távozásának elébe, s ha ennek dacára mégis be fog következni a tájdalmas elválás; úgy ahhoz még csak azon kívánatunkat fűzzük, hogy ezen derék egyén Sombereken is még számos éven át boldogságban és egészségben működjen a tanügyi terep oly fényes sikerrel mint itt nálunk.

Ismeretes, hogy a kalocsai érseki főmegye 7/10-ed része Bács-Bodrogh vármegye geográfiai határára belül leledzik. Tehát csak jobbára földjeinkről szólunk, ha jelezük, hogy az ottani kisserinárium növénydekei saját erájükből érdekes tárgysorozattal ünnepelet rendeztek február 17-én melyen majd avatott énekkel gyönyörködtettek, majd a szavalati előadás művészetével hatottak a kedélyekre. Az ünnepély fő tárgya, a görögnyelv hasznának bevitata körül forgott. De nem hiányoztak az ellenszónokok sem. A vitaközébe követett parlamentarizmus modor jó hatásal volt. Föltűnő hévvel védték, majd vágták az ifjú szónokok a görögnyelvet, miközben érdekes jelenet fejlődött ki. Alig hangzott el szónok ajakáról, hogy haszontalanság a görögnyelv ize-magva, élénk tapsviharban tört ki a diákos hallgatóság ártatlan tüntetésül a jelenlevő professorok ellen, ki az ellenkezőt szokta nekik nagy szakavatottságával méltán bizonyítani — Említést érdemel még az egyik rövedék címbalomsjátéka, ki igazi cigányos zamattal veregette ki a bús magyar nótákat. Az ünnepély végén nagys. rektorok rövid, szellemes beszédben buzdította őket a megkezdett ut folytatására. Éltesse az isten őket! Tihanyi.

F. hó 17-én volt a titeli polg. olvasóegylet álarcos bohóc-estélye, egyike azon mulatságoknak, minőt nem látunk még azóta, hogy új időt élünk, új emberekkel. És ez örvendetes jelenség is itteni életünkben, mert megvan találva az irány, melyet követni, az út, melyen haladni kell, ha akarjuk, hogy rendezendő mulatságaink oly színvonalára emelkedjenek a kedélyességnek, mint voltak azok a közelmúltig, azon idősig, míg nem egymásra utalt kis közönségünk egynemelyike kasztot alkotott és kategóriákba kezdte osztani hölgyeinket, magas arisztokracia stb., mihez még egy kisvárosi „tracs“, és ime megszületett a bekétlen egyenletlenség, mely az ezelőtt uralkodó szép testvéri egyetértést teljesen elütötte. De hát hagyjuk ezt most! A bohóc-estély jól sikerült, szivből üdvözöljük annak főrendezőit, az egylet elnökét és igazgatóját, kik tapintatos vezetésükkel élénk varázsszókat emléktét a mult és általunk megszokott titeli szép mulatságoknak. Csak még egyet! Jövöre a hasonló mulatságokhoz több szellemességet kérünk, mert hát nem elég a program, keresztül is kell azt vinni. — Alarcban megjelent szépeink közül álljon itt azon sorrend, melyben a pásztorfiu (hiveit) közönségét felismerte. Nagy Pálné keleti öltözékben (Zulejka), Eckertné spanyol cigányzó, Perlaky Irma török szultáné, Jakob Emma velencei halászlány, Gaszner Aranka magyar pórlány, Nagy Irma (Palánkáról) olaszó, Nagy Kálmáné és Barryné zuckerli, Nagy I. (Palánkáról) ördög, Pesics Zsófia ó-német pórlány, Wachtel Flóra és Farkas E. magyar pórlányok, Janicsné virágárusó, Springerné észak csillaga, Galetta nővérek póstás, és cigánylányok, Sándorné tót asszony, Bogdánovits Adél és Eimanné pórlány stb. stb. Ejtél után karnevall herceg Zyprest D. személyében eltemettetett, mit azután egy kedélyes halotti tor követett, mely kiváló kiviradást tartott. — Pásztorfiu.

Árverés. Kohn Mária 1171 frtra b. ingói március 4. Csonoplya.

Pályázat. A topolyai jbiróságnál végrehajtói áll. 4 hét alatt.

Cservenkán f. hó 11-én a kaszinó helyiségében a szépen sikerült bálnak a késő hajnali órák vetettek véget.

Hirdetmény. A koldulás e város területén betiltatván, a helybeli szegények, részint a szegények menházban élelmeztenek s eltartanak, részint pedig a városi házipénztárból hetenként kiosztott pénzeszéllyel ellátatnak, miről a város közönsége mihez tartás és visszaélések megakadályozása illetve a netáni koldulóknak feljelentése végett értesítettik. Kelt a városi rendőrkapitányi hivatal mint rendőrhatalóságnál Zomborban 1885. évi február hó 20-án. Gruber Vince, alkapitány.

Meghívó. A „Bács-Bodrogh megyei történelmi társulat“ e hó 25-én délután 3 órakor a megyeház első emeleti kistermében évi felolvasó közgyűlését tartja, melyre az egylet tagjait meghívni ezennel van szerencsém. Tárgysorozat: Az évi jelentés felolvasása; titkár és szertárnok választása; netáni indítványok. Kelt Zomborban 1885. február hó 15-én. Schmausz Endre egyleti elnök.

Apatinban a bohóc-estély ez évben is nagyon látogatott volt. A dalárdisták által rendezett bohóc-estélyek itt mindig mulatságosak és kedélyesek voltak, de különösen az idén. A helyesen válogatott darabok nagyon tetszettek a közönségnek. Énekeltek két kuple, egy duett, egy tercett és több quartett karban. Egy műkedvelői előadás is volt. Bogner Antal tehetséges dalmok által jól előadott kuple-re a legnagyobb tapsvihar következett. — A bevétel kelt sz 89 frt 50 krt.

Az országos kisedővő egyesület választmánya elhatározta, hogy felhívást intéz hazánk mindazon nagyobb földbirtokosai- és tőkepénzeszeihez, kik legalább 4—5000 frt évi adót fizetnek, hogy azon községekben, hol birtokaik fekszenek, óvodák vagy legalább menedékházak létrehozására alkalmas helyiséget adományozzanak, illetve a kisedővő emeléséhez pénzadományokkal járuljanak. Ezenkívül a kormányhoz is felterjesztést intéz, hogy az alapítványi, jogügyi és koronai birtokon alkalmas helyiség-t és legalább tűzfát engedélyezzen a felállítandó óvodák vagy menedékházak számára. Az egyesület elnökségéhez újabb érkezett jelentések szerint, a kisedővők ügye vidéken örvendetesen halad előre.

A kiállítás országos bizottsága a magyar államvasutak igazgatóságától azon értesülést vette, hogy a kiállítás egész ideje alatt Predáltól Budapestig a személyek szállításának ára 50% kal fog lejjebb szállítatni. Valamennyi vonalai a német vasutegyesületnek tetemes tarifa-kezdemenyt fognak életbe léptetni a kiállításra kerülő tárgyakra nézve.

Vetések állása. A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi ministeriumhoz a mai napig beérkezett hivatalos jelentések szerint a vetések állása február első felében általában kielégítőnek mondható s habár ezek csaknem az egész országban már buzamosabb idő óta hólepel nélkül voltak, az éjjeli fagyok eddig igen csekély károkat okoztak és amennyiben idéték is elő kárt, az inkább a repében fordul elő. Az időjárás kivált nappal rendkívül enyhe, e körülmény a tavaszi munkálatokat siettetni, melyek itt-ott már meg is kezdődtek. Takarmány szűke miatt a panaszok elég gyakoriak ugyan, de nem gyakoribbak, mint más éveken. A házi állatok egészségi állapota elég kielégítő, bár a juhok és szarvasmarháknál előfordulnak kisebb járványos betegségek.

A történelmi társulat azon tagjai, kik 1884-re a tagdíjat 3 frttal lefizették: Koch József, Mártoni Károly, Latinovits Gyula, Oltványi György, Balogh György, dr. Spitzer Mór, Barthal József, Schmausz Endre, dr. Schuller Simon, Mihályi János, dr. Fleischer Simon, dr. Wallheim Adolf, Kovalszky Lajos, Stelzer Teréz, Körösy János, Endrik Tamás, Kovácsy t-zéki elnök, Vojnits Jakab, Birkás Gyula, Tipka Antal, Székely Simon, Geiger Mór, Toncs Gusztáv, Haverda Mátyás, Vojnits Dániel, Szemző Mátyás, Koch József, Kiskéri tanítóegylet, dr. Hipp Antal, Karl Bálint, Rónay István, Eigel József, Krappenheim József, Dalmay József, dr. Holländer Adolf, Sándor Béla, Mallin Károly, Horváth Imre, Szilágyi Mór, Bende Imre, Horváth József, Szabadkai nemzeti kaszinó, Balogh György, Karácson Gyula, Grosschmidt Gábor. — 1884/5-évre fizettek: Oltványi György, Vojnits Jakab, Rónay István, Krappenheim József, Koch József, Karácson Gyula. — 1885/6-évre fizettek: Oltványi György, Vojnits Jakab. — 1885, 86., 87. évre fizetett: Rác Vilmos. — Alapító tag: Balla Pál 50 frttal. Felkérretnek egyuttal a tisztelet tagok, kik eddig tagdíjaikat nem fizették, ezeket 8 nap alatt alulirt pénztárnoknál lefizetni sziveskedjenek. Dr. Schuller Simon, a történelmi társulat pénztárnoka.

A 96-os számú tiszai átvágás által elvágott kanyarban a Ferenc-szabványhoz vezető ideiglenes hajózási út helyreállítása céljából 7081-87 méter rőzsegát munkára hirdet zárt ajánlati versenyt a szegedi m. kir. folyammérnöki hivatal február 28-ig. Valóban nem értjük a t. hivatal célját; mert a „96-ik sz. átvágás“-t amint mi laikusok nem ismerjük, úgy számos vállalkozó kedvű polgár sem fogja ismerni. A nem szakembereknek szánt hirdetések ne legyenek szaknyelven írva.

A zombori színház részvény társaság nyereség és veszteség számlája 1884. évre. Tartozik. Elsőbbségi kötvények utáni kamatok 420 frt. Fügő adósságok utáni kamatok 891 frt 93 k. Tisztviselő és színházmester fizetése 441 frt. Tűzkár elleni biztosítási díjak 342 frt 52 k. Házber utáni jövedelmi adók 198 frt 10 k. Kezelési költségek 144 frt 11 k. Tiszta jövedelem 4540 frt 27 k.; összesen 6977 frt 93 k. — Követel. Jövedelmi áthozat az 1884. évi január hó 26-tól 4562 frt 09 k. Színházi bérjövdelem 1032 frt 50 k. Az Elefánt vendéglőért bér 1383 frt 34 k. Összesen 6977 frt 93 k. Mérleg és vagyon kimutatás 1884. december 31-én. Vagyon. Színházi épület és felszerelés 49697 frt 85 k. Az Elefánt vendéglő 16247 frt 98 k. Hátralékos részvénytőke 180 frt. Ezután hátralékos kamatok 8 frt 20 k. Részvénybélyeg és nyomtatvány 53 frt 40 k. Gazolin készlet 99 frt 37 k. Készpénz 1884. december hó 31-én 93 frt 47 k. Összesen 66380 frt 27 k. Teher. Részvénytőke 32000 frt. Elsőbbségi kötvények 14000 frt. Fügő adósság 15840 frt. Tiszta jövedelem 4540 frt 27 k. Összesen 66380 frt 27 k. Kelt Zomborban 1884. évi december 31-én. Szemző Gyula s k. elnök. Csarsch Sándor s k. könyvelő.

Petrovosszellőn Horváth István Csongorádi, volt bíró, e hó 15-én hirtelen meghalt.

Hymen. Zsivánovits Ferenc bajai fiatal kereskedő e napokban jegyezte el Szabadkán Maurer Nándor kedves és szép leányát, Etelkát.

Ujvidéken március 2—4-ig lesz az ujoncozás. Ujvidék 53 sorkatonát és 5 tartalékot ad. Szabadka szab. kir. városnak 1885. évi ujoncjutaléka 250, pótjutaléka 25.

Hogy azon sokoldalú tudakozódásnak, mely a „Zombori Fűtőülő“-nek a dalárda f. évi február hó 17-én tartott bohóc-estélyére az által kiadott, eleget tehesünk, a lapot a dalárda engedelmével külön lenyomattuk és azt t. előfizetőinknek rendkívüli mellékletképen ezennel díjtalanul megküldjük.

Színház.

Február hó 19-én, csütörtökön Kneizl magyarosított bohózata „A sátn leánya“ adatott. E darab magyarban nem bohózat ugyan, de sikerült szinmű, melyben a szerző az alszenteskedést ostorozza. Van a darabnak néhány igen szép és hatásos jelenete; például midőn Darvas lelkészjelölt (Liptai) aki eddig annyira át van hatva hivatása által, hogy a világi dolgokról mit sem akar tudni, Perényi Katalin (Kacér Nina) kedves lénye által annyira megigéztetik, hogy kész érte az elveivel teljesen ellentétes pályára a szinészetre adni magát, sőt beáll hangjeggy másolónak is, ha egyébként nem tudná hasznát venni. A darab sikeres előadásába az érdem Csabit (br. Torday), Tiszait (Bárdossy), Liptait (a lelkészjelölt), Kuthynét (Fekete Zsuzsanna), Püspököt (Gubies) és Kacér Ninát (Perényi Katalin) illetik. Közönség szép számmal volt jelen.

Szombaton telt ház előtt Lecocq kedvelt operettje „Angot“ került szinre. E régi operett kedves zenéjével még mindég nagy vonzerőt gyakorol a közönségre. Hanem bizony színészeink nagyon mostohán bántak vele. Kivéve a kórus valóban kitűnő énekét, alig-alig élveztünk valamit. Mintha mindannyian összebeszéltek volna, a szereplők olyan vontatottan, olyan kevés sikerrel játszottak és énekeltek. Tiszainé be volt rekedve, Nikó Lina korántsem énekel oly üdén, mint rendszeren; Tiszai minden kedv nélkül játszott. Csak Fenyéri és Püspöki játéka ellen nem lehet kifogásunk. Locsarekné komikus szerepét nagy tetszés közt játszotta, de énekében calán még sem kellene annyira túloznia, az mindég a jó izlés rovására esik. Nem hagyhatjuk emli- és nélkül Nikó Lina gyönyörű tolettjét, ilyen fényes, a kor és darab szellemének megfelelő kosztümöt nem sokat láthatni vidéki szinpadokon.

Vasárnap „Cigány Panna“ népszinmű adatott szép sikerrel. A szereplők közül kiemeljük Nikó Línát, Csabit és Váradyt; mindhárom folytonos tetszés közt játszottak. De—25.

Egy pesi szép leányhoz.

Szép téli est volt, hogy először
Láttam meg orcad kis leány,
Meleg szobánkban, asztalunknál
Üttél te bátyád oldalán.
En emmerengve bámulálak
Mert eddig nem ismertelek
S csak véletlenből láthatám meg,
Hogy Emmának neveztenek.

Később aztán, hogy bemutattak
Velem társalgál szüntelen,
S én is kimondtam egész nyiltan,
Ami fekiadt a szivemen.
Beszéltem az irodalomról,
Gondoltam, erős oldalod,
És nem csalódtam, Paul de Kock-ot
S Zolát te könyv nélkül tudod.

Aztán te szóltál: »Mily unalmas
Ily faluban az életünk,
Ah, higgye el, mi Pestiek csak,
Csak egyedül mi élvezünk.
Ott nyitva áll a német színház
És kell-e több az Orpheum,
És aztán annyi alkalommal
Sok ünnepélyes »Te Deum!«

Itt szólni kezdék: »Szép kisasszony!
Mondám, de már nem szólhaték,
Mert csendet intélek szemekkel
És erre én elnémulék.
Ah! ni, most jut még csak eszembe,
Tán mert nem »nagysád«-otlalk? . . .
Ezer bocsánat, hogy ha így van,
De Ó-Becsén ez nem divat.

Hanem lásd, én is voltam Pesten,
Vagáltam ott fönn jó időt,
És amiért az apám küldte,
Az eszem, meg csak falun jött,
Azért szép hölgy, ha meg nem sértlek,
Fogadd el jó tanácsomat,
És látogasd, de minél többet
A kis, unalmas falvakat.

Ó-Becsei.

Szerkesztői üzenet.

A „Zombor és Vidéke” könyvatos cikkei közé, kettőt a „Bácska” mult számából szőszert átvett, u. m.: a vörös keresztrel s a nőegyleti közgyűlésről szóló két jelentést, még pedig forrás megnevezése nélkül. Mi valamint eddig sohase szoltunk azon vivisekció ellen, melyet rajtunk a szomszéd számonkint végezviz, ugy most se szólnánk semmit. Mert végre is a publikum, mely a helyi lapokkal tördik, tudja, s ha ügyel, lathatja, melyik ujságlap csináltak és melyik csinálódik. De most kénytelenek vagyunk ezenpraktizált eljárás ellen tiltakozni, mert az illető cikkek hivatkozást nem akartak, hogy azt gondolja róluk a nagy közönség hogy ők cikkeikkel támogatják a szomszédot és irányát. Ezek az urak azt izenik, hogy cikkeiknek átsempészése ellen egyszer mindenkorra tiltakoznak Szerk.

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVAN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor.

NYILTTÉR.*)

Nyílt kérdés a temesvári kir. Póstaigazgatóságához.

Községünkben az ujonan kinevezett póstamester-nő hivatali helyiségnek egy házat vásárolt, hallomásunk szerint azon ház megvétele egy a póstamester-nő által az igazgatóságnak bemutatott, a községet és a nevezett házat, illetőleg annak fekvését feltüntető helyrajz alapján engedtetett meg. Mi azonban azon kételynek adunk kifejezést, hogy az említett rajz csak az igazgatóság félrevezetésére szolgáló eszköz volt, azon célból, hogy a póstamester-nő a vaspályához közel lakhasson, mert ha a rajz helyesen s szakértő és nem egy oly egyén által lett volna készítve, a kinek érdekében áll, hogy a póstamester-nő a vaspályához közel lakjon, akkor az említett rajz a ház fekvését mindenesetre másképpen tüntette volna ki, ebből kifolyólag nem hisszük, hogy az igazgatóság egyrészt biztonsági szempontból, másrészt a közönség érdekét tekintve, megegyeztetve volna, hogy a pósta hivatal a község legvégén legyen. De tegyük fel, hogy a rajz helyesen tüntette fel a nevezett ház fekvését, kérdjük az igazgatóságtól hogy megengedhető-e az, hogy egy pósta hivatal nem a község középpontján, hanem magán érdekéből a falu végén legyen? Mert például a község tulsó szélén lakók kénytelenek, ha a pósta dolguk van, az egész községen keresztül menni, a mi oda és vissza éppen egy félóra időt igényel, tekintve azt, hogy itt több oly kereskedő van, a kinek naponta több csomagja érkezik, most ha a pósta oly messze van, kénytelen az illető kocsival póstára járni ami a téli sáros időben nem valami kellemes, s mindez csak azért, mert a póstamester-nő, hogy a szállítást neki könnyebb legyen, a vaspályához közel akar lakni, hogy a 600 frt szállítást átalány neki tiszta haszon maradhasson.

Hiszünk, hogy az igazgatóság előtt sem ismeretlen az, hogy nem a közönség van a pósta végett; hanem a pósta a közönség végett, s reméljük, hogy ezt szem előtt tartva, intézkedni fog ez ügyben, nem várva be azt, hogy panaszunkkal felsőbb forumhoz legyünk kénytelenek fordulni.

Kelt Pr.-Szt.-Iván 1885. február 21.

Több szentiváni lakos.

*) Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelőséget a szerk.

HIRDETÉSEK.

Meghívás.

Folyó 1885-ik évi február hó 22-én Zomborban tartott szűkebb körű honvédegyleti értekezlet határozata szerint a Budapesti székely 1848/9-ik évi honvédek egyleti központi választmánya elnökségének felhívása folytán, a Bácsmezei honvédegyleti gyűlés összehívása határozatán el, megtartására **1885-ik évi március hó 1-ső napja** Zomborban a színházi szálloda nagytermében d. e. 10 órára kitűzetett, arra a megyei honvéd bajtársak az értekezlet meghívásából, bajtársi üdvözléssel meghivatnak.

A tanácskozás tárgyát képezendi:

1-ör. Az 1867. évben megalakult bacsmezei honvéd-egylet állandósítása.

2-ör. Az 1867. évben megválasztott honvéd-egyleti tisztikarban, Kürti István honvédezerede és megválasztott elnöknek a megyéből Komáromba történt elköltözése, Beke József honvédezerede másodelnöknek aggsága és beteges állapota, ugy Heves Károly megválasztott egyleti jegyző elhalálása folytán, üreseedésbe jött helyeknek betöltése, illetve új tisztikar választása.

3-ör. Honvéd-egyleti pénztár alapítás és pénztáros megválasztása.

4-er. Az 1885. évi március hó 9-én Budapesten tartandó országos honvéd-gyűlésre menesztendő küldöttségi tagok megválasztása.

Kelt Zomborban, 1885. évi február hó 22-én.

Vujevich Zakár,
értekezl. elnök.

Vendéglő bérbeadás, esetleg eladás.

Zomborban a szivaci uton fekvő és a kis rom. kath temető utcába elnyúló, „az arany félhold”-hoz címzett fogadó, mely 6 szoba, 3 konyha, 2 éléskamara, istálló, felszer, pince és padlásból, úgy tágas kerttel, melyben gurigázó pálya van, f. év **Szt.-György naptól kezdve** egy vagy több évre **haszonbérbe vehető** esetleg kedvező feltételek mellett **szabadkézből** eladó. Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos

Ackermann Antal
Zomborban.

Meghívó.

A zombori „NÉPBANK” bejegyzett takaré- és hitelszövetkezet tisztelt részvényesei a f. 1885. évi február hó 28-án d. e. 11 órakor Zombor sz. kir. város tanácskozási kistermében tartandó rendes közgyűlésére tisztelettel meghivatnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az 1884. évi mérleg bemutatása és az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő tanács jelentése.
3. A mérleg jóváhagyása és a felmentvény megadása.
4. A felügyelő tanács és az igazgatósági tagok kiegészítése.
5. A felügyelő tanács tiszteletdíjának megállapítása.
6. A hitelesítő bizottság választása.

A zombori „Népbank” igazgatósága.

Borok eladása.

Baranyai (Batinai), saját termésű, mintegy 200 akó

finom fehér- és siller-borok
eladók.

Bővebb értesítést ad a tulajdonos

Lalossevics Jakab

3-2

Zomborban.

Felhívás.

Baracska község aljegyzője Csataalja községében jegyzőül helyettesítettén, megválasztása esetére ezen állomás azonnal betöltendő, minél fogva felkérem azon segéd urakat, kik ezen állást elnyerni óhajtanak, szándékukat vélem levélben tudatni, hogy én is őket az itteni viszonyokról felvilágosítsam. — Fizetés 400 frt.

Baracsán, 1885. évi február hó 17-én.

Sámdor János,

jegyző.

3-2

1600. sz.
kig. 1885.

Pályázati hirdetmény.

Elhalálozás folytán üreseedésbe jött városi állat orvosi állomás betöltése végett ezennel a pályázat kihirdettetik.

Ezen állomás 200 frt évi fizetéssel és 100 frt lakpénzzel van egybe kötve.

Szabályszerű oklevéllel ellátott pályázati folyamodványok f. é. február hó 28-ig Paresetich Félix ur, Ujvidék szab. kir. város főispánja ömeltóságánál vagy a városi tanácsnál benyújtandók.

Ujvidék szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 1885. évi február hó 12-én tartott rendkívüli közgyűléséből.

Popovics Petzy István s. k.,
polgármester.

Schreiber O. Antal s. k.,
főjegyző.

2-2

HIRDETÉS

Ó-Kanizsán a város közepén már harminc év óta fennálló a »Magyar koroná»-hoz címzett vendéglő és kávéház, mely tartalmaz két termet és öt szobát, teljes beruházással együtt **1885. évi május hó 1-től több évre haszonbérbe** kiadó.

Bővebb utasítással szolgál a tulajdonos

Körmötzi László

Ó-Kanizsán.

3-2

Hirdetés.

A gákovai r. k. plébánia-templom belseje felszerelésével együtt helyreállítandó lévén, felhivatnak mindazok, a kik e munkára vállalkozni akarnak, hogy a templomot megtekintvén, részletes költségvetésüket legkésőbb **f. é. március 25-ig** alulírthoz küldjék.

Kelt Gákován (Bácsmezei) 1885. febr. 22.

Tormásy Gábor,

plébános.

2-1

Zombor. 1885. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájából.

272 sz.
1885.

Bajmok község elöljáróitól.

Pályázati hirdetmény.

Bajmok község képviselő-testületének f. hó 14-én 3. sz. a. kelt határozata folytán közhírré tétetik, miszerint a megürült községi kertész-állomás **folyó évi március hó 16-án** választás után betöltetni fog. Ezen állás f. é. április hó 1-én okvetlenül elfoglalandó.

Felhivatnak a pályázni óhajtok, hogy a faterenyésztésben való jártasságuk, erkölcsi magaviseletük, eddigi foglalkozásuk, nemkülönben életkorukat igazoló okmányukkal felszerelt folyamodványukat legkésőbb f. évi március hó 10-ig Bajmok község elöljáróságánál annál is inkább nyújtsák be, mert a később érkezett folyamodványok tekintetbe vétetni nem fognak.

Javadalmazás:

1. Évi 160 frt készpénzfizetés, mely összegből a kisebb napszámok a kertész által fedezendőek.

2. Egy hold (1600 öl) adómentes föld haszonélvezete a kertnek azon részében, melyen az a közs. elöljáróság által évenként kijelöltetik.

3. A gyümölcs- és facsemeték jövedelmének egy negyedrésze.

4. Szabadlakás a kertben.

Bajmok, 1885. évi február hó 15-én. 3-3

Rédei Lajos,
jegyző.

Rapcsán György,
bíró.

Bérleti hirdetmény.

Zombor szab. kir. város határában „Keleti gradina” pusztában néhai Michelsz Jakab-féle 190 kataszt. hold szántás- és 50. hold legelőföld megfelelő lakó- és gazdasági épületekkel ellátva, egy vagy több évre azonnal bérbe adandó.

Bővebb értesítés nyerhető

Szemző Gyulánál

3-2

Zomborban.

833. sz.
kg. 1885.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh megye bajai járás szolgabírói hivatala részéről, Csataalja községében elhalálozás folytán üreseedésbe jött jegyzői állásra ezennel pályázat hirdettetik. — Ezen állás következő javadalmazással van egybekötve u. m:

1-ször. Készpénzben 126 frt.

2-ször. 84 kgr. marbahu.

3-ször. 33 kgr és 60 dkgr. fagygyú.

4-ször. 1 db 112 kgr. nehézségű hizott sertvés.

5 ször. 26 hektolt. kétszer búza.

6-ször. 6 szekér széna.

7-szer. 21 □ méter tölgyfa avagy 42 □ méter lágyfa.

8-ször. 7 hold 1600 □ öl föld és 2 db pótkert haszon élvezetre, mely után az adót a község fizeti.

9-szer. Szabad lakás.

Az üreseedésbe jött állomás **1885. évi március hó 4-ik napján délelőtt 10 órakor** Csataalja községében tartandó választás után fog betöltetni.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint az 1871. évi XVIII. t. c. 74. és 75. §-ai értelmében felszerelt kérvényeiket (születési anyakönyv kivonattal) **1885. évi március hó 1-ig** bezárólag ezen szolgabírósnál benyújtsák és abban igazolják, hogy a jegyzői teendőknél magyar és német nyelvben való ellátására képesítvék.

A később érkezett folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Baja, 1885. évi február 17-én.

Latinovits Gyula,
szolgabíró.

2-1